

# ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1961  
ΤΩΝ ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΩΝ ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ  
ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝΩΝ ΝΕΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Κ. ΟΡΛΑΝΔΟΥ

ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 28ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1961

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, συμπληροῦσα ἐφέτος τὸ 35ον ἔτος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς, προσέρχεται καὶ πάλιν δημοσίᾳ, ἵνα ἐκθέσῃ διὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς τὰ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ὑπ' αὐτῆς πεπραγμένα.

Πρὸ πάσης ὅμως ἐκθέσεως, κατ' ἔθιμον σεβαστὸν καὶ καθῆκον ἐπιβεβλημένον, θὰ ἀποτίσῃ, διὰ βραχυτάτων, φόρον τιμῆς πρὸς τὴν μνήμην τῶν ἐκλιπόντων ἐφέτος Ἀκαδημαϊκῶν, τῶν ὁποίων εὐτυχῶς ὁ κατάλογος δὲν εἶναι μακρὸς.

Ἐκ τῶν τακτικῶν αὐτῆς μελῶν ἐθρήνησεν ἐφέτος ἡ Ἀκαδημία κατ' Ἰανουάριον τὸν θάνατον τοῦ διαπρεποῦς ἱατροῦ Ἀριστοτέλους Κούζη, ὁμοτίμου καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἱατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀνδρὸς μεγάλως διαπρέψαντος ἐπιστημονικῶς τε καὶ κοινωνικῶς. Ἐπιστημονικῶς μὲν οὐ μόνον διὰ τῆς καρποφόρου διδασκαλίας του ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς συγγραφῆς πολυαριθμῶν πρωτοτύπων ἱατρικῶν ἐργασιῶν, διὰ τῆς ἐρεῦνης ἱατρικῶν χειρογράφων, ἀκόμη δὲ καὶ διὰ τῆς ἐκδόσεως ἀνεκδότων ἱατρικῶν κειμένων. Κοινωνικῶς δέ, πάλαι μὲν διὰ τῶν ἀγῶνων αὐτοῦ κατὰ τῆς φθίσεως καὶ τῶν ἐλωδῶν πυρετῶν, ἀργότερον δὲ διὰ τῆς κατὰ τῆς φοβεραῆς μάστιγος τοῦ καρκίνου ἐκστρατείας καὶ μάλιστα διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου, ὅπερ ἀνέδειξεν εἰς Ἴδρυμα ἐφάμιλλον πρὸς τὰ ξένα τοῦ εἴδους του καὶ τοῦ ὁποίου προήδρευσε μέχρι τῶν τελευταίων του ἡμερῶν.

Τοιοῦτον ἐκλεκτὸν ἐπιστήμονα, ἄριστον καρκινολόγον ἰατρόν, ἀλλὰ καὶ μέγαν φιλόανθρωπον, εὐγενέστατον δὲ καὶ λεπτότατον τοὺς τρόπους, ἀπώλεσεν ἡ Ἀκαδημία ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀριστοτέλους Κούζη.

Δεύτερον δεινὸν πλήγμα ὑπέστη κατὰ Μάρτιον ἡ Ἀκαδημία διὰ τοῦ θανάτου τοῦ πρὸ διετίας μόλις εἰς τὰς τάξεις αὐτῆς καταλεχθέντος ὁμοτίμου καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν **Νικολάου Λούβαρι**.

Ὁ Λούβαρις ὑπῆρξε μίᾳ ἐξαιρετικῇ πνευματικῇ φυσιογνωμίᾳ Δράσας ἐθνωφελῶς ὡς δημόσιος λειτουργός, παρέσχεν ὡς διδάσκαλος καὶ δημιουργός πολῦτιμον προσφορὰν εἰς τὸν ψυχοπλαστικὸν καὶ τὸν ἐπιστημονικὸν τομέα, διὰ τῆς συγγραφῆς ἢ μεταφράσεως πλείστων θρησκευτικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ἔργων πνευματοκρατικοῦ πάντοτε περιεχομένου. Εἰς τὴν δημιουργικὴν τοῦ Λούβαρι προσπάθειαν ὀφείλεται καὶ ἡ ἵδρυσις τῶν ἐδρῶν τῆς Ἱστορίας τῶν Θρησκευμάτων, τῆς Φιλοσοφίας τῆς θρησκείας καὶ τῆς Ψυχολογίας τῆς θρησκείας, μαθημάτων τὰ ὅποια καὶ ὁ ἴδιος ἀρχικῶς ἐδίδαξεν.

Ἡ ἀγαθὴ φήμη τοῦ Λούβαρι ὡς φιλοσόφου ταχέως ὑπερβάσα τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος, ἠδραιώθη ἰδίᾳ ἐν Γερμανίᾳ. Χαρακτηριστικὸν δὲ τοῦτου δεῖγμα εἶναι ἡ εἰς τὸν Λούβαριν ἀφιέρωσις τοῦ περὶ ἀγνώστου θεοῦ ἔργου τοῦ διασήμου φιλοσόφου καὶ παιδαγωγοῦ Eduard Spranger.

Τὰ βαθέως φιλοσοφικὰ καὶ θεολογικὰ τοῦ Λούβαρι δημιουργήματα, ἢ ὄντως φιλοσοφικὴ ἐγκαρτέρησις μεθ' ἧς ὑπέμεινε τὴν μετὰ τοὺς σκοτεινοὺς χρόνους τῆς Κατοχῆς φυλάκισίν του καὶ ἰδίᾳ ἡ ἀπέραντος καλωσύνη του θὰ διατηροῦν πάντοτε εἰς ἡμᾶς ἀλησμόνητον τὴν μνήμην του.

Τρίτην ἀπώλειαν ὑπέστη κατ' Αὐγούστον ἡ Ἀκαδημία διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀντεπιστέλλοντος αὐτῆς μέλους καὶ ὁμοτίμου καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης **Ἰωάνν. Βογιατζίδου**. Ὁ ἐκλιπὼν συνάδελφος, διατελέσας ἐκ τῶν ἐγγυτέρων μαθητῶν τοῦ ἀειμνήστου Σπυρ. Λάμπρου, διεκρίνετο διὰ τὴν φιλοπονίαν του καὶ τὴν μεγάλην περίσκεψιν. Κατὰ τὸ μακρὸν αὐτοῦ ἐπιστημονικὸν στάδιον συνέγραψεν οὐ μόνον εἰς ἀριθμὸν πολλὰς ἀλλὰ καὶ εἰς ποιότητα σημαντικὰς πραγματείας γλωσσικοῦ ἰδίᾳ καὶ ἱστοριογεωγραφικοῦ περιεχομένου.

Τὸ πολῦμοχθον δ' αὐτοῦ ἱστοριοδιφικὸν ἔργον ἐκτιμήσασα ἡ Ἀκαδημία ἐξέλεξεν αὐτὸν τὸ 1947 ἀντεπιστέλλον αὐτῆς μέλος. Οὐ μόνον δὲ φιλολογικῶς ἀλλὰ καὶ κοινωνικῶς καὶ ἐθνικῶς ἔδρασεν ὁ Βογιατζίδης ἐπὶ

Κατοχής ἐν Θεσσαλονίκη, δι' ὃ καὶ δικαίως ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν τὸ μετὰλλιον τῶν ἐξαιρέτων πράξεων. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν θὰ διατηρῇ πάντοτε ζωηρὰν τὴν ἀνάμνησιν τοῦ σοφοῦ, ἡρέμου καὶ σεμνοῦ αὐτοῦ συνεργάτου της.

Ἐκ τῶν ξένων αὐτῆς Ἑταίρων ἀπώλεσε πρὸ διμήνου ἡ Ἀκαδημία τὸν διαπρεπέστατον Γερμανὸν φιλόλογον **Werner Jaeger**.

Ὁ Jaeger ἀνελθὼν νεώτατος ὄλας τὰς βαθμίδας τῆς διδασκαλικῆς ἱεραρχίας καὶ ἐξελιχθεὶς εἰς διαπρεπέστατον φιλόλογον καὶ φιλόσοφον, ἀκόμη δὲ καὶ ἱστορικόν, διεδέχθη εἰς ἡλικίαν 33 ἐτῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου τὸν διδάσκαλόν του καὶ ἐπιφανέστατον τῶν συγχρόνων φιλολόγων Ulrich von Wilamowitz-Moellendorf. Ἐκπατρισθεὶς ἔπειτα δι' οἰκογενειακοὺς λόγους ἐπὶ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος κατέφυγεν εἰς Ἀμερικὴν, ἔνθα ἐδίδασκεν ἐπὶ μακρὸν εἰς τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Σικάγου καὶ τοῦ Harvard μέχρι τοῦ θανάτου του.

Ὁ Jaeger συνέγραψε πολυπληθεῖς ἐργασίας αἵτινες διακρίνονται πᾶσαι διὰ τὴν βαθύτητα τῆς σκέψεως καὶ τὴν πρωτοτυπίαν τῶν ἰδεῶν. Διὸ καὶ τὸ ἔργον του ἔτυχε τῆς παγκοσμίου ἀναγνωρίσεως.

Τὰ κυριώτερα τῶν συγγραμμάτων του ὑπῆρξαν αἱ μελέται του περὶ τῆς γενέσεως τῆς Μεταφυσικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ περὶ θεμελιώσεως τῆς ἐξελίξεως τοῦ Ἀριστοτέλους, αἵτινες διακρίνονται διὰ τὸν σπάνιον συνδυασμὸν φιλολογικῆς ἀγχινοίας καὶ φιλοσοφικῆς βαθύτητος. Ἄλλο, μακρᾶς πνοῆς ἔργον τοῦ Jaeger ὑπῆρξεν ἡ μνημειώδης ἔκδοσις τῶν συγγραμμάτων τοῦ μεγάλου διανοητοῦ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης. Τούτων ἐξεδόθησαν μέχρι σήμερον 8 τόμοι.

Ἄλλὰ τὸ σπουδαιότατον τῶν δημιουργημάτων των εἶναι ἡ περὶ τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς «παιδείας» τρίτομος συγγραφή του, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτησε νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν διαμόρφωσιν (die Formung) τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνος διὰ τῆς παιδείας του, οὐχὶ ὡς μέλλοντος ἐπαγγελματίου ἢ ὡς χρησίμου μέλους τῆς κοινωνίας, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπου. Εἰς τούτου τοῦ σκοποῦ τὴν ὑπηρεσίαν ἔταξαν, κατὰ τὸν Jaeger, οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες πᾶν ὅ,τι παρήγαγον μέγα εἰς πνευματικὸν πολιτισμὸν, ποίησιν καὶ νομοθεσίαν, φιλοσοφίαν καὶ μουσικὴν, γυμναστικὴν καὶ τέχνην καὶ ἐπιστήμην.

Πάντα τ' ἀνωτέρω ἔργα, μετὰ πλείστων ἄλλων μικροτέρων, κατέταξαν τὸν Jaeger μεταξύ τῶν κορυφαίων φιλολόγων ἅμα καὶ φιλοσόφων

τοῦ αἵωνος μας, τοῦ ὁποῖου τὸν θάνατον ἐθρήνησε μετὰ τῆς ἡμετέρας Ἀκαδημίας ἡ παγκόσμιος Ἐπιστήμη.

\*

Εἰς μερικὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐκ τοῦ θανάτου κενῶν ἐξέλεξεν ἡ Ἀκαδημία τακτικὸν μὲν αὐτῆς μέλος εἰς τὴν ἔδραν τῆς Φιλοσοφίας τοῦ δικαίου τὸν ἐπιφανῆ νομικὸν καὶ τέως καθηγητὴν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. **Κωνστ. Τσάτσον**, ἀντεπιστέλλον δ' αὐτῆς μέλος τὸν διακεκριμένον ἱατρὸν καὶ ὁμότιμον καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. **Κάρολον Ἀλεξανδρίδην**.

Ἐπίκουροι τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγαθοῦ ἀγῶνα αὐτῆς ἦλθον ἐφέτος οἱ ἑξῆς :

α) Ἡ *Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἐταιρεία Χαλκιδικῆς*, ἀθλοθετήσασα ποσὸν δρ. 44.000 διὰ τὴν συγγραφὴν Ἱστορίας τῆς Χαλκιδικῆς.

β) Οἱ *ἀδελφοὶ Παπαστράτου* διὰ δρ. 20.000 πρὸς βράβευσιν τῆς καλυτέρας ἀνεκδότου ἱστορίας τῆς πατρίδος τῶν Ἀγρινίου.

γ) Τὸ *Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν* διὰ δρ. 20.000 πρὸς βράβευσιν τῆς καλυτέρας ἀνεκδότου μελέτης περὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους μέχρι σήμερον.

δ) Ὁ μακαρίτης χημικὸς *Γεώργιος Πανόπουλος* κληροδοτήσας εἰς τὴν Ἀκαδημίαν δρ. 150.000 διὰ τὴν ἀνά διετίαν προκήρυξιν βραβεῖου Χημείας, οὗ ἕνεκα καὶ ἀνεκηρύχθη δωρητὴς τῆς Ἀκαδημίας.

ε) Ἡ *Μπάγκειος Ἐπιτροπὴ* ἣτις προσέφερε καὶ ἐφέτος δρ. 12.000 χάριν λαογραφικῶν ἀποστολῶν τῆς Ἀκαδημίας καὶ

ς) Τὸ *Βασιλικὸν Ἰδρυμα Ἐρευνῶν* χορηγῆσαν δρ. 201.000 πρὸς ἐνίσχυσιν ἐπὶ διετίαν τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου.

Πρὸς πάντας τοὺς ἀνωτέρω δωρητὰς ἡ Ἀκαδημία ἀπευθύνει τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας.

Ἡ *Βιβλιοθήκη* τῆς Ἀκαδημίας ἐπλουτίσθη ἐφέτος διὰ 439 βιβλίων ἑλληνικῶν καὶ ξένων καὶ διὰ 416 ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων ἑλληνικῶν καὶ ξένων.

Ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις καὶ ὁμιλίαι κατὰ τὰς δημοσίας συνεδρίας ἐγένοντο ἐφέτος ἐν ὄλῳ 39.

Ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἀκαδημίας ἐξετυπώθησαν ἐφέτος τὰ Πρακτικά τοῦ 1960, εὐρίσκονται δ' ὑπὸ ἐκτύπωσιν τὸ εὐρετήριο τῶν 30 πρώτων τόμων τῶν Πρακτικῶν καὶ τῶν 20 τόμων τῶν Πραγματειῶν, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ δεύτερον τεύχος τοῦ περὶ Οὐγγροβλαχίας Ἰγνατίου ἔργου τοῦ κ. Ἑμμ. Πρωτοψάλτη. Ἐλήφθη ἐπίσης ἀπόφασις περὶ ἀμέσου δημοσιεύσεως τοῦ Ἀρχείου τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου καὶ τοῦ περὶ τῶν βυζαντινῶν τοιχογραφιῶν τῆς Μονῆς Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς Πάτμου ἔργου τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ἀκαδημίας.

Τηροῦσα ἀδιαλείπτως τὴν πρὸς ξένα ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα καὶ σοφοὺς ἐπαφὴν αὐτῆς μετέσχε καὶ ἐφέτος, προσκληθεῖσα, ἡ Ἀκαδημία, δι' εἰδικῶν αὐτῆς μελῶν, τῶν ἐξῆς διεθνῶν συνεδρίων.

α) Τῆς συνόδου τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐνώσεως διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰ. Καλιτσουνάκη.

β) Τοῦ Συνεδρίου τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐταιρείας ἀντοχῆς ὑλικῶν ἐν Atlantic City διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κ. Παπαϊωάννου.

γ) Τοῦ ἐν Berkeley 11ου Διεθνοῦς συνεδρίου τῆς Ἀστρονομικῆς Ἐνώσεως διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰ. Ξανθάκη.

δ) Τοῦ ἐν Biarritz 4ου Διεθνοῦς Συνεδρίου θαλασσιῶν φυκῶν διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰω. Πολίτη.

ε) Τῶν ἐν Μόσχᾳ συνεδρίων 5ου Χιμείας καὶ 4ου πεπτιδίων διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Λεων. Ζέρβα.

ς) Τοῦ ἐν Ἀχρίδι 12ου Διεθνοῦς Βυζαντινολογικοῦ Συνεδρίου διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἀν. Ὀρλάνδου καὶ τέλος

ζ) Τοῦ Α' Διεθνοῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἀν. Ὀρλάνδου.

Μετέσχεν ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία δι' εἰδικῶν αὐτῆς μελῶν τῶν ἐξῆς ἑορτασμῶν ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων ἢ ἔθνικῶν ἐπετειῶν.

Τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ ἐν Καῖρω Ἰνστιτούτου τῆς Αἰγύπτου διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰ. Καλιτσουνάκη.

Τῆς ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀνασκαφῶν ὑπὸ Λέον Ἡεζεγ διὰ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν κ. Ἀν. Ὀρλάνδου καὶ Χρ. Καρούζου.

Τῆς ἐν Καλαβρύτοις ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου 1821 καὶ τῆς ἐξόδου τῆς φρουρᾶς Μεσολογγίου διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γ. Ἀθανασιάδη Νόβα, καταθέσαντος καὶ σχετικoὺς στεφάνους.

Τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς τοῦ ἀειμνήστου Ἀκαδημαϊκοῦ Γρ. Ξενοπούλου ἐν Ζακύνθῳ διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Σπ. Μελεᾶ, καταθέσαντος καὶ σχετικὸν στέφανον.

Ὑπὸ τῶν προσηρτημένων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐπιστημονικῶν ἀρχείων, ἅτινα ἐπέχουσι θέσιν Ἰνστιτούτων, συνετελέσθη ἐφέτος τὸ ἐξῆς ἔργον.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. **Ἰω. Καλλέρη** Ἀρχεῖον τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ν. Ἑλλην. Γλώσσης ἠσχολήθη μὲ τὴν ἀνασύνταξιν ἢ τελικὴν σύνταξιν τῶν ἄρθρων τῆς σειρᾶς *γαρδέλα* καὶ ἐξῆς, ἅτινα θ' ἀποτελέσουν τὸ β' τεύχος τοῦ 4ου τόμου τοῦ Λεξικοῦ. Τροποποιήσεις τοῦ ἰσχύοντος ὀρθογραφικοῦ συστήματος, ἀποφασισθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας, ἐφηρμόσθησαν εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἐκτυπωθέντα ἄρθρα τῆς σειρᾶς *γαρδέλα - γαστρικός*, θὰ ἐφαρμοσθῶσι δ' ὡσαύτως καὶ κατὰ τὴν γενικὴν ἀνασύνταξιν ὀλοκλήρου τῆς σειρᾶς. Παραλλήλως ἀπεδελιτώθησαν 17 χειρόγραφοι συλλογαὶ ἐκ 2.500 σελίδων, ἔντυποι μελέται ἐξ 175 σελίδων καὶ 300 περίπου σελίδες τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Δουκαγγίου.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν θερινῶν διακοπῶν ἐπραγματοποιήθησαν 6 ἀποστολαὶ συντακτῶν πρὸς συλλογὴν ἰδιωματικοῦ ὕλικου, ἧτοι ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθ. Κωστάκη εἰς Τρίκερι, ὑπὸ τοῦ κ. Δικ. Βαγιακάκου εἰς τὰ χωρία Καρδαμύλης, ὑπὸ τοῦ κ. Στ. Μάνεση εἰς τὰς νησίδας τῶν Κυκλάδων Σχινόουσαν, Κουφονήσι καὶ Ἡράκλειαν, ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναστ. Καραναστᾶση εἰς Ἔλυμνον Καρπάθου, ὑπὸ τοῦ κ. Νικ. Κοντοσοπούλου εἰς τὰ χωρία Μαυρολιθάρι καὶ Μουσουνίτσαν Παρνασσίδος καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Δημ. Κρεκούκια εἰς ΒΔ. Κέρκυραν.

Τὸ συγκεντρωθὲν ὕλικὸν κατατάσσεται ἤδη καὶ καθαρογραφεῖται ὑπὸ τῶν συλλογέων, θὰ ἀποτελέσῃ δὲ πολύτιμον συλλογὴν ἐκ 3.200 σελίδων περίπου.

Τέλος ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν ὁ πρὸ τριετίας δημοσιευθεὶς 8ος τόμος τοῦ Λεξικογραφικοῦ Δελτίου.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. **Γεωργ. Κ. Σπυριδάκη** Λαογραφικῶν Ἀρχείων ἐπλουτίσθη διὰ νέων χειρογράφων συλλογῶν ποικίλης λαογραφικῆς ὕλης ἐκ σελίδων ἐν συνόλῳ 4118.

Προτάσει τοῦ Ἀρχείου τούτου ἀπενεμήθησαν ἔπαινοι μετὰ χρηματικῆς ἀμοιβῆς ἀπὸ 2.000 μέχρι 1.000 δρ. εἰς τοὺς κάτωθι ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συντάξει δημοδιδασκάλους, οἵτινες ἀπέστειλαν λαογραφικὰς συλλογὰς

κατά τὰ ἔτη 1958-60: Ἐμμ. Σαρέλλην, Θεόδ. Τρουπῆν, Κωνστ. Φίλιον, Ἰω. Κασιμάτην, Κωνστ. Βῆχον, Γερ. Παπατρέχαν, Βασ. Παυλίδην, Κωνστ. Μάνον, Στέφ. Χριστοφίδην, Μᾶρκον Βρατσάλην, Ἄνδρ. Θεμελῆν, Κωνστ. Παπαμιχαήλ καὶ Γ. Γιαννοῦκον.

Ὅμοίως εἰς τὸν συνταξιοῦχον καθηγητὴν Χαρ. Σπανόν, τὸν φιλόλογον Κ. Κώνσταν καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴν Δημ. Σχολείων Γεώργιον Πάλλαν.

Κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς ἐξετελέσθησαν διὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἀρχείου αἱ ἐξῆς ἐπιστημονικαὶ ἀποστολαὶ πρὸς συλλογὴν μουσικῆς καὶ ἄλλης λαογραφικῆς ὕλης. Διὰ τοῦ Διευθυντοῦ κ. Γ. Κ. Σπυριδάκη εἰς τὰ ἄλλοτε σλαβόφωνα χωρία τοῦ νομοῦ Πέλλης. Διὰ τοῦ συντάκτου κ. Δ. Οἰκονομίδου εἰς Κατσανοχώρια τῆς Ἡπείρου. Διὰ τοῦ μουσικοῦ κ. Σπ. Περιστέρη εἰς περιοχὰς τῆς Αἰτωλίας καὶ Ναυπακτίας. Διὰ τοῦ συντάκτου κ. Στ. Ἡμέλλου εἰς περιοχὰς τοῦ νομοῦ Ξάνθης καὶ διὰ τοῦ μουσικοῦ κ. Στ. Καρακάση εἰς Παγγαῖον.

Διὰ τῶν ἀποστολῶν τούτων συνελέχθη λαογραφικὴ ὕλη ἐκ 2130 σελίδων ὡς καὶ μουσικὴ ἐξ 909 ἠχογραφήσεων ἐπὶ ταινιῶν μαγνητοφώνου.

Ἡ Ἐθνικὴ Μουσικὴ Συλλογὴ ἐπλουτίσθη προσέτι διὰ 254 ἠχογραφήσεων δημοδῶν ᾠσμάτων καὶ λαϊκῶν χορῶν ἐκ δωρεῶν Κωνστ. Ἰωαννίδου ἐκ Κύπρου, Κ. Κώνστα, Ἰω. Ἀνδρομέδα καὶ τοῦ Ἰσραηλίτου μουσικολόγου Leo Levy.

Ὑπὸ τῶν γραφῶν ἀπεδελτιώθη ποικίλη ὕλη.

Τὸ ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν ἠσχολήθη κυρίως εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ Α' τόμου τῆς ἐκλογῆς τῶν Δημοτικῶν τραγουδιῶν, τὴν τελικὴν ἐπεξεργασίαν πρὸς ἔκδοσιν τῶν παραλογῶν καὶ τὴν παρασκευὴν πρὸς ἔκδοσιν Παροιμιῶν καὶ γνωμικῶν, ὡς καὶ Μουσικῆς συλλογῆς.

Ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ συνετάχθη ὁδηγὸς συλλογῆς λαογραφικῆς ὕλης, ὅστις ἐκτυπούμενος θέλει ἀποσταλῆ πρὸς διδασκάλους καὶ ἄλλους ἐπιθυμοῦντας νὰ καταρτίσουν σχετικὴν συλλογὴν.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Ἀρχείου ἐπλουτίσθη διὰ 151 τόμων καὶ φυλλαδίων, ἡ δὲ δισκοθήκη τῆς Μουσικῆς Συλλογῆς δι' ἀγορᾶς 102 δίσκων δημοδῶδους μουσικῆς, πρὸς δὲ καὶ διὰ 43 μουσικῶν χειρογράφων περιεχόντων ἑναρμονίσεις δημοτικῶν τραγουδιῶν ὑπὸ Λαμπελὲτ καὶ Ντάβη, δωρηθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Δημ. Κισσοπούλου. Ἡ Μουσικὴ συλλογὴ τοῦ Ἀρχείου ἐπλουτίσθη διὰ 40 νέων λαογραφικῶν ἀντικειμένων.

Τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Λαογρ. Ἀρχείου ἐξετυπώθησαν ὁμοῦ οἱ τόμοι 11 καὶ 12 (1958-59), ἤρχισε δὲ ἡ ἐκτύπωσις τῶν τόμων 13 καὶ 14 (1960-61).

Τέλος ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀρχείου κ. Γ. Κ. Σπυριδάκης μετέσχε, δαπάναις τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ ἐν Ἀχρίδι 12ου Διεθνoῦς Βυζαντινολογικοῦ Συνεδρίου.

Ἡ Γεν. Γραμματεία διαπιστώνει μετὰ λύπης τὴν μεγάλην ἐλάττωσιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου, προελθοῦσαν ἀφ' ἐνὸς ἐκ τῆς παραιτήσεως τοῦ συντάκτου αὐτοῦ κ. Δημ. Λουκάτου καὶ ἀφ' ἐτέρου ἐκ τοῦ διορισμοῦ τοῦ συντάκτου κ. Δημ. Πετροπούλου ὡς καθηγητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.

Τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον προσέφερεν ἐφέτος ἐν ἀκόμῃ τῶν στελεχῶν του εἰς τὴν Ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν. Ὁ μέχρι τοῦδε Διευθυντὴς αὐτοῦ κ. **Μ. Μανούσας**, κατόπιν τῆς ἐκλογῆς του ὡς Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἀπεχώρησε τῆς θέσεώς του ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου, ἡ δὲ διεύθυνσις τοῦ Ἀρχείου ἀνετέθη εἰς τὸν συντάκτην κ. **Λ. Βρανούσην**.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἀρχείου συνεχίσθησαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κανονικῶς. Καὶ δὴ ἀπεδελτιώθησαν — ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ γλωσσικῆς πλευρᾶς — πολλὰ κείμενα καὶ πραγματεῖαι. Παραλλήλως ἐπροχώρησεν ἱκανοποιητικῶς ἡ καταρτιζομένη Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία τῆς δεκαετίας 1791-1799, ἣτις ὑφίσταται τὴν τελικὴν τῆς ἐπεξεργασίας καὶ θὰ παραδοθῇ ἐντὸς τοῦ 1962 εἰς τὸ τυπογραφεῖον. Ὁ κατάλογος τῶν χειρογράφων κωδίκων τῶν Μονῶν τῶν Μετεώρων, τὸν ὁποῖον ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ ἀειμνήστου Ἀκαδημαϊκοῦ Νίκου Ἀ. Βέη, ἀνέλαβεν ἡ Ἀκαδημία νὰ ἐκδώσῃ ἐπιμελεῖα τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου, παρελήφθη, ἐταξινομήθη, ἠλέγχθη καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ τυπογραφεῖον. Τὸ ἔργον ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ὑπερβῇ τὰς 1000 σελίδας μεγάλου σχήματος.

Τὸ ἀρχεῖον μικροφίλμ καὶ φωτογραφιῶν ἐπλουτίσθη μὲ σημαντικὸν ὕλικόν ἐκ χειρογράφων κωδίκων, ἀνεκδότων ἐγγράφων, βυζαντινῶν καὶ μεταβυζαντινῶν, καθὼς καὶ ἐκ σπανίων ἐκδόσεων, προερχομένων ἀπὸ βιβλιοθήκας καὶ ἀρχεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὴν συγκομιδὴν ἐπλούτισεν ἐπίσης ὀλιγοήμερος ἀποστολὴ τοῦ Διευθυντοῦ κ. Μανούσασα εἰς Μετέωρα καὶ Κοζάνην, καθὼς καὶ ἡ (ἰδίαις δαπάναις) μετάβασις κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς εἰς Ἁγιον Ὄρος τῶν συντακτῶν Β. Σφυρόερα καὶ Χρ. Πατρινέλη.

Ὁ τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς τοῦ Ἀρχείου συνεπληρώθη μὲ συσκευὴν φωτοαντιγράφων καὶ μὲ νέαν συσκευὴν ἀναγνώσεως μικροφίλμ.



Τέλος ὁ τε Διευθυντής κ. Μανούσας καὶ ὁ Ὑποδιευθυντής τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου κ. Βρανούσης μετέσχον τοῦ ἐν Ἀχρίδι 12ου Διεθνoῦς Βυζαντινολογικοῦ Συνεδρίου, ὁ δεύτερος δαπάναις τῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ κ. **Ἰακ. Βισβίζη** Ἀρχεῖον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου συνέχισε κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος τὴν ἔρευναν καὶ τὴν ἀντιγραφὴν νοταριακῶν κωδίκων τῆς Τουρκοκρατίας, ἐπεράτωσε τὴν ἀντιγραφὴν κώδικος τῆς Νάξου τοῦ 17ου αἰῶνος, περιέχοντος χιλίας περίπου νοταριακὰς πράξεις, ἐνήργησε δ' ἐκ παραλλήλου καὶ τὴν ἀποδελτίωσιν μέρους τούτου.

Ἐταξινόμησε προσέτι τὰ ἀποσταλέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἀντίγραφα δικαστικῶν ἀποφάσεων ἀποφαινομένων ἐπὶ ἐθίμων.

Ἐξ ἄλλου ἤρξατο καὶ προχωρεῖ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ διπλοῦ, 9ου καὶ 10ου, τόμου τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἀρχείου τούτου.

Τὸ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. **Γεωργ. Κόλια** Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον συνειργάσθησαν ἐφέτος ὁ κ. Ἰ. Ποῦλος, ἀποσπασθεὶς ἐκ τοῦ Ἱστορ. Λεξικοῦ τῆς Ν. Ἑλλ. γλώσσης, καὶ ὁ κ. Γ. Λάιος, ἐκ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, συνέχισε κατὰ τὸ λήγον ἔτος τὴν ἀποδελτίωσιν ἐπιστημονικῶν πραγματειῶν, ὡς καὶ ἄλλων συναφῶν ἐργασιῶν καὶ μελετῶν, ἀναφερομένων εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας καὶ Δ. Θράκης τῶν ἐτῶν 1912 - 1914, τὴν συγγραφὴν τῆς ὁποίας ἔχει τάξει ὡς πρῶτον σκοπὸν τοῦ νεοσύστατον τοῦτο Ἀρχεῖον.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἐργασίαν ὁ ἐκ τῶν συντακτῶν κ. Γ. Λάιος ἐπεξεργάζεται τὸ ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς Βιέννης συλλεχθὲν ὑπ' αὐτοῦ ὕλικὸν περὶ τῆς οἰκογενείας Σίνα.

Λόγω διορισμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ κ. Γ. Κόλια ὡς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς ἐπακολουθησάσης παραιτήσεως αὐτοῦ, ἡ θέσις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀρχείου παραμένει προσωρινῶς κενή.

Τὸ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ κ. **Χ. Φλωράτου** καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ἰ. Σταματάκου** Ἀρχεῖον Ἐκδόσεως Ἑλλήνων Συγγραφέων ἀπεδελτίωσε κριτικὰς καὶ ἐρμηνευτικὰς ἐκδόσεις καὶ κριτικὰ κυρίως δημοσιεύματα σχετικὰ πρὸς τὸν Μένανδρον, Ἀπολλώνιον τὸν Ρόδιον καὶ τὸν Θεόκριτον. Παρήγγειλε μικροφωτογραφίας χειρογράφων ἑλληνικῶν καὶ βυζαντινῶν κειμένων, ἐξ ὧν παρέλαβεν ἤδη περὶ τὰς 100.

Προέβη ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς εἰς μεγε-

θύνσεις μικροφωτογραφιών ἐκ τῆς φιλομθήκης αὐτοῦ. Ἐπρωμηθεύθη μηχανήματα φωτοανατύπων καὶ δύο μηχανήματα ἀναγνώσεως μικροφωτογραφιών χειρογράφων δι' ὧν κατέστη δυνατὴ ἡ λειτουργία εἰδικοῦ σπουδαστηρίου ἐν ᾧ οἴκοθεν εἰργάσθησαν ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Σταματάκος πρὸς ἔκδοσιν τοῦ 6ου καὶ 7ου βιβλίου τοῦ Θουκυδίδου, ὁ ἰατρὸς Μητρόπουλος διὰ τὴν ἔκδοσιν 10 ἔργων ἐκ τοῦ Corpus Hippocraticum, ὁ γυμνασιάρχης κ. Κασιμάκος πρὸς ἔκδοσιν τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου λόγου τοῦ Δημοσθένους, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου κ. Γεωργούλης πρὸς ἔκδοσιν τῶν Φυσικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀρχείου κ. Φλωρᾶτος διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν Νόμων τοῦ Πλάτωνος.

Τέλος τὸ Ἀρχεῖον ἦλθεν εἰς προσυνηνοήσεις μὲ ἐπιστήμονας ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐκδώσουν δι' αὐτοῦ κείμενον τῆς ἀρμοδιότητός των καὶ δὴ μὲ τὸν κ. Θησ. Τζαννετάτον διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Πανηγυρικοῦ τοῦ Ἰσοκράτους, τὸν κ. Σπ. Φίλιππαν διὰ τὴν ἔκδοσιν Ἀπολλωνίου τοῦ Ροδίου, τὸν κ. Σταμ. Πολέμην διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Θεοκρίτου, τὴν δα Γεωργίαν Τατσιράμου διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν φιλοσοφικῶν ἀποσπασμάτων τοῦ Ποσειδωνίου καὶ μὲ τὸν εἰς Βόννην μετεκπαιδευόμενον κ. Δημ. Σταθόπουλον διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν Ὑμνων Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου.

Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν καὶ Ὑπολογισμῶν συνέχισε κατὰ τὸ δεύτερον τοῦτο ἔτος τῆς λειτουργίας του τὰς ἐρευνητικὰς ἐργασίας του καὶ δὴ τὴν στατιστικὴν μελετῶν τῆς ἡλιακῆς δραστηριότητος διὰ τοῦ ἐπόπτου αὐτοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ἰω. Ξανθάκη**, τὴν φωτοηλεκτρικὴν φωτομετρίαν γαλαξιακῶν κηφειδῶν διὰ τοῦ διευθυντοῦ κ. **Λυσ. Μαυρίδου** ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γερμανοῦ ἀστρονόμου κ. Bohner καὶ τὴν εἰς ὠρισμένας περιοχὰς τοῦ Γαλαξίου κατανομήν τῶν ἀστέρων φασματικοῦ τύπου M, S καὶ C διὰ τοῦ διευθυντοῦ κ. Μαυρίδου ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ἀμερικανῶν Ἀστρονόμων καθηγητῶν Nassau καὶ Blanco.

Τὸ σχετικὸν ὕλικόν τῶν παρατηρήσεων ἐλήφθη διὰ τηλεσκοπίων τινῶν τῶν μεγαλυτέρων ἀστεροσκοπίων τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐκυκλοφόρησεν ἐπίσης τὸ Γραφεῖον κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 2 τεύχη ἐπιστημονικῶν δημοσιευμάτων του, περιέχοντα ἐργασίας τοῦ ἐπόπτου κ. Ξανθάκη.

Ἰδιαιτέρα προσοχὴ κατεβλήθη εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς βιβλιοθήκης του διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν δημοσιευμάτων του μετὰ τῶν συναφῶν ἰδρυμάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ καθοδήγησιν τοῦ Γεν. Γραμματέως ἐργαζόμενον συνεργεῖον: *Συντάξεως λεξικοῦ τῶν ἀρχαίων ἀρχιτεκτονικῶν ὄρων*, περατωθείσης τῆς συλλογῆς τοῦ ὕλικου, προέβη διὰ τοῦ κ. Ἄν. Ὁρλάνδου εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν λημμάτων τοῦ γράμματος Α, τὸ δὲ συνεργεῖον *Βιβλιογραφίας τῶν μονῶν τῆς Ἑλλάδος* κατήρτισε μέχρι τοῦδε περὶ τὰς 4.000 δελτίων, ἅτινα κατέταξε μεθοδικῶς κατὰ τε ἀλφαβητικὴν σειρὰν καὶ κατὰ γεωγραφικὰς περιοχάς.

Πλὴν τοῦ καθαρῶς ἐπιστημονικοῦ αὐτῆς ἔργου ἡ Ἀκαδημία, ὑποβοηθοῦσα πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς προαγωγὴν τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τέχνης, ἀπονέμει καὶ ἐφέτος τὰς ἐξῆς τιμητικὰς διακρίσεις.

Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὁλομελείας ἀπονέμεται: Ἔπαινος εἰς τὸν κ. **Γεώργιον Ν. Μαραγκόν**, διευθυντὴν τοῦ Χειρουργικοῦ Τμήματος τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου τῆς Λευκωσίας, διὰ τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Τραύματα πολέμου*» ἔργον αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἀξιολόγου ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐργασίαν ταύτην τοῦ κ. Μαραγκοῦ, πλὴν τῆς περιγραφῆς τοῦ ἔργου μιᾶς κλινικῆς, ἥτις, παρεσκευασμένη δι' εἰρηνικοὺς σκοποὺς, εὐρέθη αἰφνιδίως εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀντιμετωπίσῃ πολεμικὴν κατάστασιν μὲ τὰς πολλαπλὰς αὐτῆς συνέπειας, ἀπεικονίζεται καὶ ἡ προσπάθεια τὴν ὁποίαν κατέβαλεν ὁ ἱατρικὸς κόσμος τῆς Κύπρου, ἵνα περισώσῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρους ἐξ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἔχυσαν τὸ αἷμα των διὰ τὴν ἐλευθερίαν.

Πιστοὶ εἰς τὸν Ἱπποκράτειον ὄρκον οἱ Κύπριοι ἱατροὶ προσέφεραν ἀδιακρίτως εἰς πάντα δεόμενον τὴν συνδρομὴν καὶ ἀρωγὴν των.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐτίμησεν ἄλλοτε τὸν ἀγῶνα τῆς Κύπρου διὰ τοῦ Ἀνωτάτου αὐτῆς Μεταλλίου, ἐπαινοῦσα δὲ σήμερον τὸ ἔργον τοῦ κ. Μαραγκοῦ ἐπιβραβεύει ἐπίσης καὶ τὸν ἱατρικὸν κόσμον τῆς Ἑλληνικῆς Μεγαλονήσου, ὅστις εὐρέθη πιστὸς συμπαραστάτης εἰς τὸν τραχὺν καὶ σκληρὸν ἀγῶνα τοῦ Λαοῦ τῆς πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας της.

Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὁλομελείας ἀπονέμονται:

1) Ἔπαινος εἰς τὸν κ. **Τάσον Γριτσόπουλον** διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «*Ἡ Μονὴ τοῦ Φιλοσόφου*». Εἰς τὸ πόνημα τοῦτο ὁ ἄριστος γνώστης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τῆς Πελοποννήσου κ. Γριτσόπουλος παρέσχεν ὀλοκληρωτικὴν εἰκόνα τῆς γεραρᾶς μονῆς τοῦ Φιλοσόφου, παλαιᾶς τε καὶ νεώ-

τέρας, ἐξετάσας αὐτὴν οὐ μόνον ἀπὸ ἱστορικῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τεχνικῆς πλευρᾶς καὶ παραθέσας ἐν τέλει τεκμηριωμένας βιογραφίας ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Φιλοσόφου προελθόντων ἀνωτάτων κληρικῶν, ἃς συνώδευσε διὰ πολλῶν ἀνεκδότων ἀπεικονίσεων τῶν βιογραφουμένων.

2) Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς τὸ ἔργον τοῦ κ. **Mario Vitti** «*Kalvos e i suoi scritti in italiano*». Ὁ κ. Vitti, γνωστός καὶ ἐξ ἄλλων ἐργασιῶν του περὶ τὴν νεοελληνικὴν λογοτεχνίαν, περιέλαβεν εἰς τὸ ἔργον του πλὴν τῶν γνωστῶν ἤδη Ἰταλικῶν τραγωδιῶν τοῦ Κάλβου, τοῦ Θηραμένους καὶ τῶν Δαναΐδων, καὶ ἄλλα Ἰταλικά ἔργα αὐτοῦ, ἀνέκδοτα καὶ ἐν μέρει ἄγνωστα μέχρι τοῦδε.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ κ. Vitti ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀκριβοῦς φιλολογικῆς μεθόδου, ὃ δὲ ἔπαινος ἀπονέμεται εἰς αὐτὸν καὶ διὰ τὴν σημασίαν τῶν παρασχεθέντων κειμένων καὶ διὰ τὸ ἀξίεπαινον ἐνδιαφέρον τοῦ ἐκδότου διὰ τὰ θέματα τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας.

Βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Τ. Σταματόπουλον** διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «*Ἀνδρέας Λόντος (1821) καὶ ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1843*».

Διὰ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὁ κ. Σταματόπουλος παρέσχε μίαν ἐξαιρετικὴν βιογραφίαν τοῦ Λόντου. Ἔδωκεν εἰς τὴν μορφήν τοῦ ἥρώος του ἔκφρασιν, χρῶμα καὶ φῶς, χωρὶς νὰ παραλίπη καὶ τὰς πραγματικὰς σκιάς του. Μᾶς ἀπεικόνισεν ἕνα ἥρωα κινούμενον ἐντὸς τῶν ἱστορικῶν του πλαισίων, ἱκανὸν νὰ χρησιμοποιῇ καὶ τὴν λεοντήν καὶ τὴν ἀλωπεκὴν, ἀλλὰ καὶ ἕνα ἄνθρωπον τραγικῆς μοίρας. Αἱ τελευταῖαι σελίδες ἰδίᾳ τῆς μελέτης μὲ τὸν Λόντον ἐγκαταλελειμμένον εἰς θλιβεράν ἔκστασιν καὶ αὐτοκτονοῦντα καὶ τὸν νεκρὸν του ἐπὶ μακρὸν ἄταφον εἰς ἕν ὑπόγειον, καίτοι εἶναι σελίδες καθαρῶς ἱστορικαί, ὅμως ἀπεδόθησαν μὲ λογοτεχνικὴν δύναμιν.

Βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Ἄνδρέαν **Ξυγγόπουλον**, ὁμότιμον καθηγητὴν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, διὰ τὸ ἔργον του: *Σχεδιάσμα ἱστορίας τῆς θρησκευτικῆς ζωγραφικῆς μετὰ τὴν Ἀλωσιν*.

Τὸ ἔργον τοῦτο, ἐκδοθὲν καλαισθήτως εἰς τὴν σειρὰν τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, εἶναι συντεταγμένον μὲ ἀπλότητα, ἄνεσιν καὶ αὐστηρὰν μεθοδικότητα, ἐμφανίζει δὲ τὸν κ. Ξυγγόπουλον ὄχι μόνον βαθὺν γνώστην τοῦ πλουσίου σχετικοῦ ὕλικου — ὅπερ προέρχεται ἐν μέρει καὶ ἐκ προσωπικῶν του ἐρευνῶν — ἀλλὰ καὶ διανοίγοντα νέους δρόμους εἰς τέως ἀγνώστους περιοχὰς τῆς μεταβυζαντινῆς τέχνης. Διὸ καὶ

τὸ πόνημα τοῦτο τοῦ κ. Ξυγγοπούλου θ' ἀποτελέσῃ ἐφεξῆς τὴν βᾶσιν διὰ πᾶσαν σχετικὴν μελέτην.

Τὸ ἐκ δρχ. 20.000 ὑπὸ τοῦ κ. Σοφ. Παπανικολάου ἀθλοθετηθὲν βραβεῖον τῆς Ἑταιρείας Εὐβοϊκῶν Σπουδῶν ἀπονέμεται εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον κ. Δημήτριον Σέτταν διὰ τὴν ὀγκώδη, ἀνέκδοτον, Εὐβοϊκὴν λαογραφικὴν συλλογὴν του, ἣν ὑπέβαλεν ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν «*Σιγᾶν τὴν ἀλήθειαν χρυσὸν ἔστι θάπτειν*».

Τὸ ἀφθονώτατον ὕλικόν τῆς συλλογῆς του ὑπεμνημάτισεν ὁ συλλογεὺς διακριτικῶς δι' ὀλίγων λέξεων. Προέταξε δύο ἱστορικὰ τραγούδια καὶ 23 κλέφτικα τὰ ὁποῖα ἠκολούθησαν 2 ἀκριτικά, 26 παραλογές, 46 τραγούδια ἀγάπης καὶ πολλὰ ἀποκριάτικα. Ἡ ὅλη συλλογὴ κατεγράφη εἰς κεφάλαια ἔν τῶν ὁποίων ἀπετέλεσαν τὰ βωμολοχικά, τὰ ὁποῖα τραγουδοῦνται τὴν Μεγάλην Ἀποκριὰν καὶ τὴν Καθαρὰν Δευτέραν, κατὰγονται δέ, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα. Ἔρχονται κατόπιν αἱ ἐπῶδαί, τὰ εὐτράπελα διηγήματα κλπ.

Λαμπρότατον στόλισμα τῆς ὅλης συλλογῆς ἀποτελεῖ ἡ λαϊκὴ τέχνη τῆς νήσου, ἣ ὁποῖα ὄχι μόνον περιγράφεται χαρακτηριστικώτατα ἀλλὰ καὶ συνοδεύεται μὲ ἐξαιρέτα σχέδια, ἔγχρωμα καὶ μή, καὶ μὲ πολλὰς φωτογραφίας στολισμένων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Καὶ μόνον τοῦτο τὸ κεφάλαιον ἂν παρουσίαζεν ὁ συγγραφεὺς θὰ ἦτο ἄξιος τοῦ βραβείου.

Τὸ ἐκ δρχ. 25.000 βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας, διὰ τὸ καλύτερον ἔργον πεζοῦ λόγου τὸ ἐκδοθὲν καὶ κατατεθὲν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἢ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην ἀπὸ 1ης Μαΐου 1959 μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου 1961, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Τάσον Ἀθανασιάδην διὰ τὸ μυθιστόρημά του «*Κερκόπορτα*».

Ἡ «Κερκόπορτα» εἶναι ὁ τελευταῖος τόμος μιᾶς μεγάλης μυθιστορηματικῆς συνθέσεως μὲ τὸν γενικὸν τίτλον «Οἱ Πανθέοι», διὰ τῆς ὁποίας ὁ συγγραφεὺς ἠθέλησε νὰ δώσῃ ἓνα πῖνακα τῆς ἐποχῆς του. Ὁ κ. Ἀθανασιάδης προικισμένος μὲ παραστατικὴν φαντασίαν καὶ ἐξαιρετον τάλαντον ἀφηγητοῦ, ἱκανοῦ νὰ δημιουργῇ ζωντανὰ μυθιστορηματικὰ πρόσωπα καὶ νὰ παρακολουθῇ τὴν μοῖραν των, ἔδωκεν εἰς τὸ ἐν λόγω μυθιστόρημά του ἐξαιρετοὺς σελίδας τοῦ πολέμου τοῦ 1940 εἰς τὰ ἡπειρωτικὰ βουνά.

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμονται :

*Ἐπαινος* εἰς τὸν κ. **Βασίλειον Θασίτην**, διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τὸν τίτλον «*Les tabacs Grecs*».

Ἡ περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ καπνοῦ ἐργασία αὕτη, γραφεῖσα χάριν διαφημιστικῆς προβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ καπνοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐξεδόθη ταυτοχρόνως εἰς τρεῖς ξένας γλώσσας. Ὁ συγγραφεὺς, χωρὶς νὰ ὑστερῇ εἰς τεχνικὴν ἐνημερότητα, ἐκθέτει μὲ ἀπλότητα καὶ συντομίαν, ὅσα περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ καπνοῦ δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ξένον ἀναγνώστην, εἰδικὸν ἢ μὴ, καὶ συγχρόνως ὑπογραμμίζει τὴν ἐκλεκτὴν διεθνή θέσιν ἢ ὁποῖα ἀνήκει εἰς τὸ προῖόν τοῦτο τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Θασίτη συνδυάζει τὴν δημοσιογραφικὴν ἄνεσιν ἐκθέσεως μὲ τὴν ὀρθὴν ἐπιλογὴν τῶν καταλλήλων κριτηρίων διὰ μίαν ἐπιτυχῆ διαφημιστικὴν προσπάθειαν εἰς τὸ προσῆκον ἐπίπεδον σοβαρότητος, προκειμένου περὶ ἐνὸς τόσον ζωτικοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα θέματος, ὡς εἶναι τὸ καπνικόν. Ἀξιοσημεῖωτος ἐπίσης εἶναι καὶ ἡ λίαν ἐπιμεμηλεμένη καὶ ἐπιτυχῆς ἐμφάνισις τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου.

*Ἐπαινος* ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Κωνσταντῖνον Σπηλιωτόπουλον**, δημοδιδάσκαλον τοῦ 4ταξίου Δημοτικοῦ σχολείου Κάτω Κλειτορίας Καλαβρύτων, διότι ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν, ὄχι μόνον πρὸς βελτίωσιν τοῦ διδασκαστοῦ του διὰ τῆς ἀνεγέρσεως νέας αἰθούσης διδασκαλίας καὶ δημιουργίας ἀρίστου σχολικοῦ κήπου, ἀλλὰ καὶ διότι ἀνέπτυξεν ἀξιόλογον ἐξωσχολικὴν δρᾶσιν, ἐπιτυχῶν τὴν ἵδρυσιν κοινοτικῆς βιβλιοθήκης ἐκ 2.000 τόμων, καὶ τέλος διότι ὡς Πρόεδρος τοῦ Φιλοδοασικοῦ Συλλόγου τῆς Κλειτορίας κατέβαλε μεγάλας προσπάθειας πρὸς διάδοσιν τοῦ πράσινου.

Τὸ βραβεῖον **Νικολάου Καρόλου**, *Νομικῶν Ἐπιστημῶν*, διὰ τὴν συστηματικὴν ἐρμηνείαν τῶν ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐγγράφων, περιεχομένων εἰς τὸν Κώδικα τοῦ Νοταρίου Ἀθηνῶν Παναγῆ Πούλου 1822-1833, ἀπονέμεται εἰς τὸν δικηγόρον κ. **Δημήτριον Γέροντα**, διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν μελέτην αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἔνδειξιν «*μηδὲν ἄγαν*».

Ὁ συγγραφεὺς, μελετήσας γραμμὴν πρὸς γραμμὴν τὰ εἰς τὸν Κώδικα Πούλου ἐγγραφα καὶ ἀκολουθῶν τὴν κρατοῦσαν συστηματικὴν εἰς τὴν ἔρευναν ἐκάστου θεσμοῦ, ἐπεζήτησε νὰ ἀνεύρῃ τὸ εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ νοταρίου Πούλου περιεχόμενον Δίκαιον. Ὁ συγγραφεὺς κατέβαλεν ἀτρύτους κόπους, ἵνα δαμάσῃ τὸ ἀπέραντον ὕλικόν τοῦ Ἀρχείου Πούλου καὶ κατάρθωσεν νὰ παρουσιάσῃ ἀναγλύφους καὶ εἰς γλώσσαν ἐπιμελεῖ καὶ

ἀκριβολόγον τὰς κυρίας γραμμὰς τοῦ Νοταριακοῦ ἐν Ἀθήναις Δικαίου κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν δεκαετηρίδα, δι' ἃ καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἀποτελεῖ εὐπρόσδεκτον συμβολὴν εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἐπαναστάσεως ἐθιζομένου δικαίου.

Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἔγκρισιν τῆς Ὀλομελείας, ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει τὸ Ἀργυροῦν ἀπὸ τῆς μετὰ τὸ ἐν Ν. Ὑόρκῃ Ἑλληνοαμερικανικὸν Καθίδρυμα, τὸ ὁποῖον, ἰδρυθὲν τὸ 1912 ὑπὸ φιλογενῶν καὶ εὐσεβῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων μεταναστῶν τῆς Ν. Ὑόρκης, συμπληρῶνει 50ετῆ, συνεχῆ, ἐξαίρετον ἐκπαιδευτικὴν καὶ ἑλληνορθόδοξον δρᾶσιν. Ὅπως οἱ πρωτοπόροι Ἕλληνες μετανάσται, οὕτω καὶ τὸ ὑπ' ὄψιν Καθίδρυμα ἀντιμετώπισε πολλὰς ταλαιπωρίας καὶ ἀντιξοότητας, ἐξῆλθεν ὅμως ἐξ αὐτῶν νικηφόρον, χάρις εἰς τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν θερμὴν πίστιν τῶν πρωτοπόρων μεταναστῶν εἰς τὰ ἰδεώδη τοῦ ἑλληνορθοδόξου πολιτισμοῦ. Τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο ἀριθμεῖ πλέον τῶν 2.000 ἀποφοίτων, ἐξ ὧν ἑκατοντάδες μὲν τινες ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νέας ἀμερικανικῆς γενεᾶς εἰς δημοτικὰ σχολεῖα, Γυμνάσια, Κολλέγια καὶ Πανεπιστήμια, ἄλλοι ὑπηρετοῦσιν ὡς κληρικοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, πολλαὶ ὡς διδασκάλισσαι τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, πλεῖστοι δὲ τέλος τῶν ἀποφοίτων τιμῶσι τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα εἰς διαφόρους πόλεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὡς μηχανικοὶ, ἰατροί, μουσικοὶ, ἐπιχειρηματῆαι καὶ ἔμποροι.

Τοσαύτη δ' ἐν γένει εἶναι ἡ δρᾶσις τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ τούτου Ἐκπαιδευτηρίου, ὥστε ὄχι μόνον ἐκέρδησε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Πολιτείας τῆς Ν. Ὑόρκης, ἀλλὰ καὶ προβάλλεται ὑπ' αὐτοῦ ὡς πρότυπον ἐθνικοῦ σχολείου.

Εἰς νέαν καὶ πάλιν ἄμιλλαν προσκαλοῦσα ἡ Ἀκαδημία τοὺς ἐπιζητοῦντας τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς Ἐπιστήμης προβαίνει καὶ ἐφέτος εἰς προκήρυξιν νέων βραβείων, τὰ ὁποῖα, φειδόμενοι τοῦ χρόνου καὶ τῆς ὑπομονῆς σας, δὲν θὰ ἀπαριθμήσωμεν ἀπόψε ἀλλὰ θὰ ἐξαγγείλωμεν διὰ τῶν αὐριανῶν ἐφημερίδων.

Τοιοῦτο, Κυρίαὶ καὶ Κύριοι, ὑπῆρξε κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, τὸ πολυσχιδὲς καὶ ἐθνικῶς ὠφελιμώτατον ἔργον τῆς Ἀκαδημίας, συντελεσθὲν ἀθορύβως διὰ τῆς προθύμου συνεργασίας τῶν φίλων συναδέλφων

ἀκαδημαϊκῶν, τοὺς ὁποίους αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσω καὶ δημοσίᾳ.

Ὅπως ἰδιαιτέρας ἐπίσης εὐχαριστίας ἐκφράζω καὶ πρὸς τὴν Σύγκλητον καὶ ἰδίᾳ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας, ἀόκνως ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ἐργασθέντα, ὡς καὶ πρὸς τὸν Ἐφορον τῶν γραφείων διὰ τὴν συμπαράστασιν αὐτοῦ καὶ ἐν γένει πρὸς πάντας τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἀκαδημίας, ἐπιστημονικούς τε καὶ διοικητικούς, διὰ τὸν ἐπιδειχθέντα ζῆλον καὶ τὴν φιλοπονίαν των.

Βαθεῖαν τέλος ἐκφράζει ἡ Ἀκαδημία τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας διὰ τὴν ἀρμοδίαν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπευσιν αὐτῆς καὶ τὸ θερμὸν αὐτῆς ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἐλπίζομεν ὅτι θέλει συνεχίσει καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἀναγνωρίζουσα οὕτω καὶ ἐπισημῶς τὴν μεγάλην σημασίαν τῆς ἐπιστήμης διὰ τὴν ἀνωτέραν ὑπόστασιν τῶν Ἐθνῶν καὶ μάλιστα τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ μήτηρ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς Ἰδέας τῆς Ἀκαδημίας.



## ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

## Α'. ΤΑΣΙΣ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1) **Βραβείον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος**, δραχμῶν 10.000, ἀπονεμόμενον εἰς ἰδιαίτερος ἀξιόλογον μελέτην, ἀναφερομένην εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς γεωργίας ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ τὰ προκύπτοντα ἐξ αὐτῆς συμπεράσματα, ἣτις ἤθελεν ἐκδοθῆ κατὰ τὰ ἔτη 1958 - 1962. Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν εἰς πέντε ἀντίτυπα μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

2) Ἐν ἡ πλείονα **βραβεῖα Ἐπαμεινώνδου Παπαστρατόν**, δραχμῶν 15.000, ἀπονεμόμενα εἰς *Ἀῆμον* ἢ *Κοινότητα*, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν διετίαν 1960 - 1962 ἤθελεν ἐπιφέρει τὰς μεγαλύτερας βελτιώσεις ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑγιεινὴν, καθαριότητα, ὕδρευσιν, ἀποχέτευσιν, ἀποκομιδὴν ἀπορριμμάτων καὶ ἐν γένει ἤθελε συμβάλει εἰς τὴν καλαισθησίαν καὶ καθαριότητα. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις μετὰ λεπτομερῶν ἐκθέσεων καὶ ἀποδεικτικῶν στοιχείων γίνονται δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

3) **Βραβείον τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς**, εἰς μνήμην Ἀλεξάνδρου Βλάγκαλη, δραχμῶν 17.600, ἀπονεμόμενον διὰ τὴν συγγραφὴν μελέτης περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας εἰς τὴν παραγωγὴν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἐν Ἑλλάδι. Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν εἰς πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

4) **Βραβείον τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς**, εἰς μνήμην Ἀλεξάνδρου Βλάγκαλη, δραχμῶν 17.600, ἀπονεμόμενον διὰ τὴν συγγραφὴν μελέτης περὶ τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ μεταλλεντικοῦ πλούτου τῆς Ἑλλάδος. Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν εἰς πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

5) **Βραβείον Δημητρίου καὶ Ἀνθῆς Αἰγινήτου**, δραχμῶν 5.000, ἀπονεμόμενον εἰς τὴν καλυτέραν ἐκδοθησομένην ἢ ἀνέκδοτον πρωτότυπον μελέτην περὶ τῆς φύσεως τῆς Ἑλλάδος, τασσομένης προθεσμίας μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

6) **Βραβείον Δημητρίου καὶ Ἀνθῆς Αἰγινήτου**, δραχμῶν 15.000, διὰ τὴν συγγραφὴν ἀξιολόγον καὶ πρωτοτύπου ἐργασίας εἰς τὴν Φυσικὴν καὶ τὴν Ἀστρονομίαν. Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν εἰς πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

7) **Βραβείον τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος**, δραχμῶν 10.000, διὰ τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τῆς συμβολῆς τῶν Γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὄργανώσεων εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς θύσεως τοῦ Ἑλλη-  
νος ἀγρότου. Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν εἰς πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα  
μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

8) **Βραβείον τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος**, δραχμῶν 10.000, ἀπονεμόμενον εἰς τὴν καλυτέραν ἀνεκδότου μελέ-  
την ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως ἐν τῇ ἑλληνικῇ γεωργίᾳ. Με-  
λέται εἰς πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπρι-  
λίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

9) **Βραβείον Θεοδώρου Ἀρεταίου**, δραχμῶν 12.000, πρὸς βράβευσιν τῆς  
καλυτέρας ἀνεκδότου μελέτης περὶ τοῦ τετάνου ἐν Ἑλλάδι, ἐπὶ τῇ βάσει πηγῶν καὶ  
βοηθημάτων. Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν εἰς πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα  
μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

#### Β ΤΑΞΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

1) **Βραβείον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας Χαλκιδικῆς**,  
δραχμῶν 44.000, πρὸς συγγραφήν τῆς «Ἀρχαίας Ἱστορίας τῆς Χαλκιδικῆς μέχρι  
τῆς ὑποταγῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν Ρωμαίων (146 π.Χ.)». Ἡ ἱστορία θὰ ἔχη τὸν  
χαρακτῆρα ἐπιστημονικῆς μονογραφίας, 20 τυπογραφικῶν φύλλον, πρέπει δὲ νὰ  
χρησιμοποίησιν πάσας τὰς πηγὰς, φιλολογικὰς ἢ ἐπιγραφικὰς ὡς καὶ τὰς ἀρχαιολο-  
γικὰς ἢ τοπογραφικὰς ἐρεῦνας, τὰ ἐκ τῶν νομισμάτων πορίσματα, παλαιὸν περιη-  
γητὰς κ.τ.λ., προσέτι δὲ καὶ τὴν νεωτέραν περὶ τῶν διαφορῶν θεμάτων βιβλιογρα-  
φίαν, γενικωτέραν ἢ ἐιδικωτέραν. Αἱ πηγαὶ πρέπει νὰ μνημονεύωνται ρητῶς ἐκά-  
στοτε εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν τῆς συγγραφῆς, ἐπίσης δὲ ρητῶς πρέπει νὰ μνημονεύων-  
ται ἐκάστοτε αἱ γινῶμαι τῶν νεωτέρων ἐρευνητῶν δι' ἀκριβῶν παραπομπῶν, μὴ  
θεωρουμένου, ὅτι ὁ ὅρος οὗτος πληροῦται διὰ τῆς ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν τέλει ἀναγραφῆς  
τῶν τίτλων τῶν χρησιμοποιηθέντων βιβλίων ἢ ἄρθρων, ἢ ὁποῖα ἐπίσης πρέπει νὰ  
ὑπάρχῃ. Ἱστορικὰ ζητήματα γειτονικῶν τόπων ἢ ἐν γένει σχετικὰ πρέπει νὰ ἐξετά-  
ζωνται ἐν ᾧ μέτρῳ συνάπτονται πρὸς τὸ κύριον θέμα τῆς συγγραφῆς καὶ συντομώ-  
τερον. Ὑποβολὴ μελετῶν εἰς 5 δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπρι-  
λίου 1965. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1965.

2) **Βραβείον Ἀδελφῶν Παπαστράτου**, δραχμῶν 20.000, πρὸς βράβευσιν  
τῆς καλυτέρας ἀνεκδότου «Ἱστορίας τοῦ Ἀργιῶν» ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων  
μέχρι τῆς συγχρόνου ἐποχῆς. Ἡ ἱστορία θὰ ἔχη τὸν χαρακτῆρα ἐπιστημονικῆς μονο-  
γραφίας, πρέπει δὲ νὰ χρησιμοποίησιν πάσας τὰς πηγὰς, φιλολογικὰς ἢ ἐπιγραφικὰς,

ὡς καὶ τὰς ἀρχαιολογικὰς ἢ τοπογραφικὰς ἐρεῦνας, τὰ ἐκ τῶν νομισμάτων πορίσματα, ἔγγραφα, παλαιούς περιηγητὰς κ.τ.λ., προσέτι δὲ καὶ τὴν νεωτέραν περὶ τῶν διαφορῶν θεμάτων βιβλιογραφίαν, γενικωτέραν ἢ ειδικωτέραν. Αἱ πηγαὶ πρέπει νὰ μνημονεύωνται ρητῶς ἐκάστοτε εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν τῆς συγγραφῆς, ἐπίσης δὲ ρητῶς πρέπει νὰ μνημονεύωνται ἐκάστοτε αἱ γρῶμαι τῶν νεωτέρων ἐρευνητῶν δι' ἀκριβῶν παραπομπῶν, μὴ θεωρουμένου, ὅτι ὁ ὅρος οὗτος πληροῦται διὰ τῆς ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν τέλει ἀναγραφῆς τῶν τίτλων τῶν χρησιμοποιηθέντων βιβλίων ἢ ἀρθρῶν, ἢ ὁποῖα ἐπίσης πρέπει νὰ ὑπάρχῃ. Ἱστορικὰ ζητήματα γειτονικῶν τόπων ἢ ἐν γένει σχετικὰ πρέπει νὰ ἐξετάζωνται ἐν ᾧ μέτρῳ συνάπτονται πρὸς τὸ κύριον θέμα τῆς συγγραφῆς καὶ συντομώτερον. Ὑποβολὴ μελετῶν εἰς πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1964. Ἡ ἀπονομὴ κατὰ Δεκέμβριον 1964. Οἱ ἀθλοθῆται θέλουσι, κατὰ τὴν κρίσιν των, συμβάλει εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ βραβευθησομένου ἔργου.

3) **Βραβεῖον Βασιλείου Μόστρα**, δραχμῶν 10.000, εἰς μνήμην Πέτρου Πρωτοπαπαδάκη, ἀπονεμόμενον εἰς τὴν καλυτέραν ἀνέκδοτον ἱστορίαν τοῦ Ἴσθμοῦ τῆς Κορίνθου, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι σήμερον, ἄνευ τεχνικῶν λεπτομερειῶν περὶ τῆς τελικῆς διορύξεως τοῦ Ἴσθμοῦ. Ἡ μελέτη πρέπει νὰ μνημονεύῃ τὰς πηγὰς καὶ τὰ βοηθήματα. Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν εἰς πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

4) **Βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν**, δραχμῶν 20.000, διὰ τὴν καλυτέραν ἀνέκδοτον μελέτην, τοῦλάχιστον ἐκ δέκα τυπογραφικῶν φύλλον, ἀναφερομένην εἰς τὴν Ἱταλικὴν Κατοχὴν (1941 - 1943) τῆς Ἑπτανήσου. Ἡ μελέτη θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει πηγῶν καὶ βοηθημάτων, ἀνεκδότων καὶ μὴ (βιβλίων, περιοδικῶν, ἐφημερίδων, ἐπισήμων ἐγγράφων, μαρτυριῶν προσωπικοτήτων), ἀναφερομένων μετ' ἀκριβείας. Αἱ ἐργασίαι εἰς πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

5) **Βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν**, μετὰ ἢ ἄνευ χρηματικοῦ ἐπάθλου, δραχμῶν 25.000, διὰ τὸ καλύτερον ἔργον πεζογραφίας (μυθιστόρημα, συλλογὴ διηγημάτων), τὸ ὁποῖον ἤθελε κατατεθῆ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην ἢ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Μαΐου 1961 μέχρι 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

6) **Βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν**, μετὰ ἢ ἄνευ χρηματικοῦ ἐπάθλου, δραχμῶν 25.000, διὰ τὴν καλυτέραν ποιητικὴν συλλογὴν, ἣτις ἤθελε κατατεθῆ εἰς

τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην ἢ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ἀπὸ 1ης Μαΐου 1961 μέχρι 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

7) **Βραβεῖον Ἀνδρέου Κάλβου**, τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, δραχμῶν 25.000, διὰ τὴν κριτικὴν ἔκδοσιν τῶ Ἀπάντων τοῦ Ἀνδρέου Κάλβου, τῶν τε γνωστῶν καὶ ἀγνώστων, μετὰ παραθέσεως καὶ τῶν ξενολόγιων κειμένων ἐν πρωτοτύπῳ καὶ μεταφράσει, προτασσομένης κριτικῆς εἰσαγωγῆς περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ ποιητοῦ, μετὰ βιβλιογραφίας καὶ ἀνθολογίας τῶν περὶ τοῦ ἔργου τούτου κριτικῶν. Μελέται ἀνεκδότοι εἰς πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα γίνονται δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται κατὰ Δεκέμβριον 1963.

8) **Βραβεῖον Ἐμμανουὴλ Δ. Ροῦδου**, δραχμῶν 20.000, ἀθλοθεσία Ἀνδρέου Μ. Ἀνδρεάδου, πρὸς βράβεισιν τῆς καλυτέρας ἀνεκδότου μελέτης περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Μιλτιάδου Μαλακάση (βιογραφικαὶ καὶ βιβλιογραφικαὶ πληροφορίες, κριτικὴ ἀνάλυσις τοῦ ἔργου, παραθέσεις ἐν συνόψει καὶ ἄλλων κρίσεων περὶ αὐτοῦ). Μελέται εἰς πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα γίνονται δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1964. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1964.

9) **Βραβεῖον Ἐμμανουὴλ Δ. Ροῦδου**, δραχμῶν 20.000, ἀθλοθεσία Ἀνδρέου Μ. Ἀνδρεάδου, πρὸς βράβεισιν τῆς καλυτέρας ἀνεκδότου μελέτης περὶ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Κωνσταντίνου Θεοτόκη (βιογραφικαὶ καὶ βιβλιογραφικαὶ πληροφορίες, κριτικὴ ἀνάλυσις τοῦ ἔργου, παραθέσεις ἐν συνόψει καὶ ἄλλων κρίσεων περὶ αὐτοῦ). Μελέται εἰς πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα γίνονται δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

10) **Ἐν ἡ πλείονα βραβεῖα, δραχμῶν 15.000, Ἐπαμεινώνδου Παπαστράτου**, διὰ τὴν συγγραφὴν λαϊκωτέρου ἔργου, προσιτοῦ εἰς τὸ κοινόν, περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως (ἔτη 1821-33) ἐκ δώδεκα τυπογραφικῶν φύλλων τὸ ὀλιγώτερον, σχήματος ὀγδόου. Προθεσμία διὰ τὴν ὑποβολὴν ἀνεκδότων μελετῶν εἰς πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὴν 25ην Μαρτίου 1964.

#### Γ. ΤΑΞΙΣ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1) **Βραβεῖον Σαπφούς Ἀλ. Καραπαναγιώτου**, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου αὐτῆς Ἀλεξάνδρου, δραχμῶν 10.000, πρὸς βράβεισιν πράξεων ἀρετῆς καὶ αὐτοθυσίας. Προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων καὶ προτάσεων μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

2) **Βραβείον εις μνήμην Ἀγίδος Ταμπακοπούλου**, δραχμῶν 20.000, πρὸς βράβευσιν τῆς καλυτέρας ἀνεκδότου μελέτης: «Ἡ θεωρητικὴ θεμελίωσις, προϋπὸθεσις καὶ αἴτημα τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ, κατὰ τὰ ἄρθρα 904 καὶ 913 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐν σχέσει πρὸς τὸ Ρωμαϊκὸν δίκαιον καὶ ἐν παραβολῇ πρὸς τὸ ἰσχυρὸν γαλλικὸν δίκαιον». Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν εἰς πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ κατὰ Δεκέμβριον 1963.

3) **Βραβείον Νικολάου Καρόλου κοινωνικῆς ἀρετῆς καὶ εὐποιίας**, δραχμῶν 20.000, ἀπονεμόμενον εἰς μεμονωμένα ἄτομα ἢ εἰς συντεταγμένας ομάδας ἀτόμων, τῶν ὁποίων ἡ δοῦσα ἐν Μακεδονίᾳ εἶχεν ἀγαθὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τὴν προαγωγὴν τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ εὐποιίας ἐν τῇ γενικωτάτῃ τῆς λέξεως σημασίᾳ. Αἰτήσεις καὶ προτάσεις, συνοδευόμεναι ὑπὸ πλήρων ἀποδεικτικῶν στοιχείων, γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

4) **Βραβείον Ἐπαμεινώνδου Παπαστραύτου**, δραχμῶν 25.000, πρὸς βράβευσιν τῆς καλυτέρας ἀνεκδότου μελέτης «Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις ἐν Ἑλλάδι. Ἀτέλεια αὐτῆς καὶ μέτρα ληπτέα πρὸς ὀργάνωσιν αὐτῆς». Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

5) **Βραβείον τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας**, δραχμῶν 10.000, ἀπονεμόμενον εἰς τὸ καλύτερον θεολογικὸν ἔργον τὸ τύποις ἐκδοθησόμενον ἐντὸς τῶν ἐτῶν 1961, 1962. Προθεσμία ὑποβολῆς ἔργων εἰς πέντε ἀντίτυπα μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

6) **Βραβείον Δεάνδρου Γ. Δραγῶνα**, δραχμῶν 10.000, πρὸς βράβευσιν τῆς καλυτέρας ἀνεκδότου ἢ ἐκδοθησομένης ἐντὸς τῆς τελευταίας διετίας 1961-1962 μελέτης περὶ τῆς συμβολῆς τοῦ ὀργανωμένου ἐμπορίου εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐν Ἑλλάδι. Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν καὶ ἔργων εἰς πέντε ἀντίτυπα μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.

7) **Βραβείον τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν**, δραχμῶν 20.000, διὰ τὴν καλυτέραν ἀνεκδοτὴν μελέτην περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν — ἐξελίξεις τῶν κλάδων τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους μέχρι σήμερον — μετὰ μνείας τῶν πηγῶν καὶ τῶν βοηθημάτων. Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1963. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1963.